

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J. § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) rendőri szervek vezetői (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a meghallgatása alkalmával, illetve a Rendőrkapitányságon terjesztett elő panaszt, a vele szemben *-n fogatosított rendőri intézkedések kapcsán. A rendőrség felhívására *-n úgy nyilatkozott, hogy a Panasztestület vizsgálatát kéri.

A Panaszos panaszában előadta, hogy *-n * órakor az épület előtt a gyülekezési jogról szóló törvény hatálya alá tartozó békés demonstráción vett részt. A demonstráció közterületen zajlott, amelynek egy részét kordonnal kerítették körbe. A Panaszos megjegyezte, hogy a kordon egy része le volt dőlve, ő a ledőlt kordonon belül tartózkodott. A kikerkező rendőrök intézkedni kezdtek a tüntetőkkel szemben, a ledőlt kordonon belül állókat pedig felszólították, hogy a területet hagyják el, mert ott tartózkodásuk mások jogainak sérelmével jár. A Panaszos a felszólításnak – mivel azt teljesen jogszerűtlennek találta – nem engedelmeskedett még akkor sem, amikor a tömeges felszólítást követően személyesen őt szólították fel a távozásra. Ezek után a Panaszost a helyszínről eltávolították. Erre kb. 40 perccel később ismét sor került, ugyanis a Panaszos visszament az eltávolításának a helyére. Második alkalommal történt eltávolítását követően előállították és szabálysértési eljárást folytattak le ellene, ami miatt *- Ft összegű pénzbírsággal sújtották.

A Panaszos szerint a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 14. §-a alapján a demonstrációt abban az esetben van joga a rendőrségnek feloszlatni, ha a gyülekezési jog gyakorlása bűncselekményt valósít meg, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, vagy mások jogainak és szabadságának sérelmével jár, illetve ha a rendezvényen résztvevők fegyveresen vagy felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak meg.

Jelen esetben a demonstráció nem került feloszlatásra, a Panaszossal szemben ennek elrendelése nélkül intézkedtek. Az intézkedő rendőrök arra hivatkoztak, hogy a kordonnal elzárt terület munkaterületnek minősül. A Panaszos álláspontja szerint ez nem volt munkaterület, azt egy biztonsági szolgálat ismeretlen okból, valószínűleg jogtalanul kerítette körbe, akadályozva az embereket a terület megközelítésében.

A Panaszos hivatkozott az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX. 15.) Kormányrendelet 2. § a) pontjára, ami rögzíti, hogy mi minősül munkaterületnek, illetve ugyanezen jogszabály 5. § (6) és (7) bekezdésére, ami rögzíti, hogy hogyan kell a kérdéses területet megjelölni. Az építőipari kivitelezési tevékenységgel kapcsolatos munkavédelmi jogszabály az építési munkahelyen és az építési folyamatok során megvalósítandó minimális munkavédelmi követelményekről szóló 4/2002. (II. 20.) SZCSM-EüM együttes rendelet 4. számú melléklete szintén a megjelölésről szól. A Panaszos szerint a helyszín a követelményeknek nem felelt meg, sehol semmilyen tábla sem jelölte, hogy építési területről lenne szó. A Panaszos szerint a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés sértette a gyülekezéshez való alapvető jogát.

A Panaszos – panasza szerint – az alábbiakat kifogásolta:

- a demonstráció helyszínéről való eltávolítását (előállítását) és annak jogalapját.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz és abból levezethető testi integritáshoz való jogát, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő jogát, a VIII. cikkében foglalt békés gyülekezéshez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

A Panasztestület az eset kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A Panasztestület mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett intézkedést, a tömegoszlatásnak megvolt a jogalapja, így nem sérült a Panaszos gyülekezési joga. A Panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer miatt nem sérült az emberi méltósághoz való joga. Az igazoltatás miatt nem sérült a Panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga. Az előállításra kellő jogalap birtokában és az arányosság követelményeinek megtartása mellett került sor, ugyanakkor az előállítás időtartama miatt sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A Panasztestület leszögezte, hogy jelen állásfoglalásában kizárólag a *-n történt eseményekkel kapcsolatos rendőri intézkedéseket vizsgálta. A Panaszos ugyanis panaszbeadványában a vele szemben *-n foganatosított intézkedéseket is sérelmezte. A Panasztestület kifejtette, hogy a *-n történt sérelmeket külön ügyszámon kezelte.

III.

A Panasztestület álláspontját elfogadva, jelen eljárásban kizárólag a Panaszossal szemben *-n foganatosított rendőri intézkedések elleni sérelmeket vizsgáltam.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- panaszbeadvány;
- az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése;
- a Főosztály jelentése;
- szabálysértési ügyben készített feljelentés;
- eljárás alá vont személy meghallgatásáról szóló jegyzőkönyve;
- határozata;
- jelentése;
- feljegyzés.

IV.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és a rendelkezésre álló adatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóságnak mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

V.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A Rendőr-főkapitányság munkatársai a Tevékenység-irányítási Központ utasítására *-n * órákor megjelentek az épület előtti területen, ugyanis bejelentés érkezett, hogy a munkaterületre ismeretlen személyek behatoltak és a bontási munkálatokat akadályozzák.

A helyszínre kikerülő rendőrök helyszíni parancsnoka meghallgatta a munkaterületen szolgálatot teljesítő biztonsági szolgálat képviselőjét, aki elmondta, hogy a kordonnal határolt építési területről területfoglalási és munkaterület-átadási dokumentumokkal rendelkeznek és 18 fő biztonsági személyzettel védik a területet. A biztonsági szolgálat képviselője tájékoztatást adott arról, hogy egy ismeretlen férfi felmászott az épület tetejére, majd egy nagyobb tömeg megjelent az építési területet határtároló és elzáró kordonnál. A tömeg a kordont – maguk felé húzva – eldöntötte. A kordonelemek közül több megrongálódott, illetve több eltűnt, ugyanis azt a tömeg ismeretlen tagjai eltulajdonították. A kidöntött kordonok helyén kb. 50-60 ismeretlen szándékú személy behatolt az építési területre. A képviselő elmondta még, hogy véleménye szerint az épület tetejére felmászott személy „irányította és hergelte” a tömeget.

A helyszínen lévő rendőrök parancsnoka megszólította a tömeget és kérte, hogy nevezze meg a szervezőjüket, irányítójukat, vagy akár a kapcsolattartásra kijelölt személyt. A tömeg egyes tagjai azt nyilatkozták, hogy nincsen vezetőjük és cselekedetüknek nincs főszervezője, mindenki egyéni véleménynyilvánítást végez.

A tömeg egyes tagjai azt nyilatkozták a rendőröknek, hogy a kordonokat a szél borította fel és ők így jutottak a nyitott területre. Állításuk szerint a terület kordonokkal történő elzárása törvénytelen volt. Azzal, hogy bementek a munkaterületre és akadályozzák a munkálatokat csak az állampolgári jogukkal és kötelezettségükkel élnek. Cselekményük tiltakozás.

A biztonsági szolgálat munkatársai * órákor megkísérelték a kidöntött kordonok visszaállítását, de a helyszínen együtt mozgó tömeg egyes tagjai megakadályozták azt oly módon, hogy ráültek a kordonelemekre tartó pillérekre.

* órákor megjelent a munkálatokat irányító műszaki igazgató, aki a helyszínen parancsnoki feladatokat ellátó rendőrnek részletes dokumentumokkal alátámasztott tájékoztatást adott a

bontási munkálatokkal kapcsolatosan, illetőleg tájékoztatást adott a munkaterület határait illetően. A műszaki igazgató tájékoztatást adott arról is, hogy a munkaterületen tartózkodó illetéktelen személyek tevékenysége miatt a jogszerűen végzett munkálatokat fel kellett függeszteniük és ezzel a munkálatokkal megbízott cég jogsérelmet szenvedett. A műszaki igazgató dokumentált formában felkérte a rendőrséget a jogellenes állapot megszüntetésére.

* órákor a helyszíni parancsnok utasítása alapján az időközben a helyszínen megjelent Készenléti Rendőrség tagjai megkezdték a terület zárását.

A zárást követően * órákor a Főosztály munkatársa hangosan, jól érthető módon az alábbi szövegtartalommal felszólította a tömeget:

„Hölgyeim és Uraim! * vagyok, a Főosztályáról! Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak.”

A tömeg második felszólítása * órákor a következő szövegtartalommal hangzott el:

„Hölgyeim és Uraim! Ismételen felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak.”

A tömeg harmadik felszólítása * órákor a következő szövegtartalommal hangzott el:

„Hölgyeim és Uraim! Harmadszorra, egyben utoljára felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak, ellenkező esetben a rend helyreállítása érdekében a Rendőrségi törvényről szóló 1994. évi XXXIV. törvény alapján rendőri intézkedésre kerül sor.”

A tömeg a felszólítások ellenére nem hagyta el a helyszínt, ezért a Rendőrség munkatársai egyenként intézkedés alá vonták a munkaterületen tartózkodó személyeket, tömegoszlásra nem került sor.

A felszólítások eredménytelensége miatt a Panaszost *-n * órákor intézkedés alá vonták, annak érdekében, hogy a Panaszos jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének az elkövetése megszakításra kerüljön. Felszólították a távozásra és az együttműködésre, illetőleg tájékoztatták arról, hogy ellenkező esetben vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására kerülhet sor. A felszólítás eredményre nem vezetett, ezért a Panaszost az Rtv. 47. §-a, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 40. §-a alapján testi kényszer alkalmazásával a területről eltávolították, vele szemben szabálysértési eljárást kezdeményeztek.

Igazoltatását követően a Panaszos – a felszólítások ellenére – rögtön visszatért az eltávolításának helyszínére. A rendőrség munkatársai a Panaszost * órákor ismételen intézkedés alá vonták, amelynek keretében ismételen felszólították a jogsértő cselekmény (jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség) abbahagyására, felszólították az együttműködésre és a helyszínről való távozásra, illetve kilátásba helyezték a kényszerítő eszközök alkalmazását és az előállítását. A Panaszos a felszólításokat figyelmen kívül hagyta,

ezért testi kényszer alkalmazásával a területről eltávolították, majd a Rendőrkapitányságra előállították.

VI.

A Panaszos fényképes beazonosítása a Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért felelős Helyettes Államtitkárság Személyi Nyilvántartó Osztály adatszolgáltatása alapján megtörtént. A Panaszos beazonosítását követően a rendőri szerv által rendelkezésre bocsátott 4 db DVD lemezen található felvételek alapján megállapítottam, hogy a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatba hozható releváns felvétel – ami a rendőri intézkedés elbírálása szempontjából figyelembe vehető – nem található.

VII.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

A területről való eltávolítás és előállítás

A Panaszos panaszában kifejtette, hogy a rendőrségi felszólítások ellenére a helyszínt nem hagyta el, ugyanis a rendőrség fellépését „teljesen jogszerűtlennek találta”. A felszólításokat követően a helyszínről eltávolították, majd a Rendőrkapitányságra előállították. Álláspontja szerint az intézkedések sértették a gyülekezéshez való alapvető alapjogát.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) – intézkedéskor hatályos – 216. § (1) bekezdése alapján:

„Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint:

„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 19. § (2) bekezdése alapján:

„A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése a) pontja szerint:

„A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,”

Az Rtv. 29. § (3) bekezdése alapján:

„Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján:

*„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;”*

Az Rtv. 47. §-a szerint:

„A rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdése alapján:

„Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés a) pontja szerint:

*„Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:
a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,”*

A Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése szerint:

„A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfeszítéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.”

Jelen határozat V. részében ismertetett tényállás alapján megállapítható, hogy a Panaszossal szemben intézkedő rendőrök a rendelkezésükre álló helyszíni adatok alapján megalapozottan feltételezték azt, hogy a Panaszos szabálysértés elkövetésével gyanúsítható (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése), ezért a közrend és közbiztonság védelme érdekében (Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja) igazoltatták a Panaszost, majd az Rtv. 29. § (3) bekezdése által biztosított felhatalmazás alapján a további intézkedések (szabálysértési feljelentés elkészítésének) végrehajtása érdekében feljegyezték az adatait.

A Panaszos – az első alkalommal történt eltávolításakor – a rendőrség által három alkalommal közölt, a terület elhagyására felhívó felszólítást követően, a felszólításokat figyelmen kívül hagyta, passzív ellenállást tanúsítva (Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés a) pontja) a helyszínt nem volt hajlandó elhagyni, ezért kezeinek megfogásával (Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés), testi kényszer útján (Rtv. 47.§-a) őt a helyszínről eltávolították.

A második alkalommal – testi kényszer alkalmazásával – történt kivezetés vonatkozásában tényként állapítható meg, hogy a Panaszos az első intézkedést követően a területre visszatért. Ezt a tényt panaszában maga a Panaszos is elismerte „(...) én a területre visszamenetem. (...)”. Az intézkedésről készült jelentés szerint a Panaszost ismételten felszólították, hogy a szabálysértés továbbfolytatásával hagyjon fel és a területről távozzon. A Panaszost felszólították továbbá, hogy amennyiben passzív magatartásával nem hagy fel, abban az esetben vele szemben ismételten testi kényszer alkalmazására kerül sor, illetőleg előállításának a végrehajtását is kilátásba helyezték. A Panaszos a felszólítások ellenére jogsértő magatartásával nem hagyott fel és a területet nem volt hajlandó elhagyni, ezért jobb- és bal felkarjánál megemelve – miközben ő a térdét felhúzta – a területről eltávolították.

Az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése és a Panaszos panaszbeadványa alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Panaszosnak egyáltalán nem állt szándékában az intézkedés helyszínéről önként eltávozni, és a rendőrséggel való együttműködést – a helyszín elhagyása tekintetében – teljes mértékben elutasította.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a rendőri szerv munkatársa * órákor tájékoztatta a demonstráció résztvevőit, hogy magatartásuk mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a Gytv. alapján feloszlatta:

*"Hölgyeim és Uraim! * vagyok a * Főosztályról!
Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2.§ (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14.§ (1) bekezdése alapján a Törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak!"*

A tömeg második felszólítása * órákor a következő szövegtartalommal hangzott el:
„Hölgyeim és Uraim! Ismételten felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak.”

A tömeg harmadik felszólítása * órákor a következő szövegtartalommal hangzott el:
„Hölgyeim és Uraim! Harmadszorra, egyben utoljára felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak, ellenkező esetben a rend helyreállítása érdekében a Rendőrségi törvényről szóló 1994. évi XXXIV. törvény alapján rendőri intézkedésre kerül sor.”

A Panaszos előállításáról szóló jelentés és az intézkedés kapcsán készült szabálysértési feljelentés szerint a felszólítások eredménytelensége miatt * órákor egy járőrpár a Panaszost intézkedés alá vonta, melynek során felszólították, hogy a szabálysértéssel (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése – Jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség) hagyjon fel, működjön együtt a rendőrséggel és hagyja el a területet, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazására kerül sor. A Panaszos a felszólításra nem reagált, ezért őt testi kényszer alkalmazásával (kivezetés) eltávolították a területről. A Panaszost igazoltatták tájékoztatva arról, hogy ellene szabálysértési feljelentést megtételére kerül sor, majd adatait feljegyezték. Eközben felhívták a figyelmét arra, hogy a munkaterületre ne térjen vissza, mert az ott tartózkodás jogsértő cselekmény. Ezt követően szabadon bocsátották.

A figyelmeztetés ellenére a Panaszos visszatért az eltávolításának helyszínére, ezért * órákor a rendőrség 2 munkatársa intézkedést kezdeményezett vele szemben. Odaléptek és felszólították, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének továbbfolytatásával hagyjon fel, működjön együtt és a területet hagyja el, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazására és személyi szabadságának korlátozására (előállítás) kerül sor. A Panaszos ismételt felszólítása eredményre nem vezetett, ezért testi kényszer alkalmazásával a területről ismételten eltávolították, majd egy rendőrségi gépjárműhöz kísérték. A Panaszos a járműnél tájékoztatást kapott a vele szembeni intézkedés okáról és céljáról, a vele szembeni szabálysértési eljárás kezdeményezéséről, illetőleg a jogorvoslati, panasztételi lehetőségekről.

Mindezek alapján – az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata által biztosított felhatalmazás alapján – megkezdték a Panaszos Rendőrkapitányságra történő előállítását abból a célból, hogy a Panaszossal szembeni további szükséges eljárás azonnal lefolytatható legyen.

Az ismertetett körülmények kellően megalapozták a rendőrök azon feltételezését, hogy a Panaszos szabálysértés elkövetésével (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdés) gyanúsítható.

Megítélésem szerint a Panaszos a korábbi intézkedés ellenére megismételt ellenszegülését, a szabálysértés továbbfolytatását más módon nem lehetett megtörni és megakadályozni, mint előállítás foganatosításával. A rendőrségnek nem állt rendelkezésére más jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél érdekében, mint a Panaszossal szembeni szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása és mielőbbi felelősségre vonása.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos területről való eltávolítása és előállítása megfelelő jogalap birtokában került végrehajtásra, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

A testi kényszer és az előállítás jogalapjának elbírálása kapcsán fontos hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a Panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedő rendőrökkel működjön együtt, a rendőri intézkedést ne akadályozza. A felhívások ellenére a Panaszos nem tett eleget a rendőri felszólításnak, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: „(...) a felperes rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene foganatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...).”¹

VIII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

---

¹ Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

A Ket. 35. § (1) bekezdése szerint:

„Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet vagy a telefonos elérhetőséget.”

A Panasztestület állásfoglalásában vizsgálta a „tömegosztatás” alkalmazása lehetőségének a jogalapját, a Panaszos igazoltatásának körülményeit, a Panaszossal szemben foganatosított testi kényszer végrehajtásának jogalapját. A Panasztestület vizsgálta továbbá a Panaszos előállításának időtartamát is, amely kapcsán súlyos alapjogsérelmet állapított meg, ugyanis álláspontja szerint az nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek.

A panaszbeadvány alapján megállapítható, hogy a Panaszos beadványában nem sérelmezte a „tömegosztatás” alkalmazásának jogalapját, sőt kifejezetten azt állította, hogy „a demonstráció nem került felosztatásra”. A Panaszos beadványában nem tett utalást – ezek alapján azt nem is sérelmezte – a vele szemben foganatosított igazoltatás és testi kényszer végrehajtásának jogalapját illetően. A Panaszos továbbá nem tett említést az előállításának időtartamáról sem, azt nem sérelmezte. Az intézkedések során tömegosztatásra nem került sor.

Tekintettel arra, hogy a Ket. 35. § (1) bekezdése alapján jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, ezek alapján a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőrfőkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. A tömegosztatás, az igazoltatás és a testi kényszer végrehajtása, valamint az előállítás időtartama tárgyában az érdemi vizsgálatot – a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában mellőztem.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, VI. cikk, VIII. cikk és a XXIV. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 26. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 109. § (4) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) és (2) bekezdése, 29. § (1) és (3) bekezdése, 33. § (2) bekezdés f) pontja, 47. §-a, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) bekezdése;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 39. § (1) és a (2) bekezdés a) pontja, 40. § (1) bekezdése;
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdése.

Budapest, 2017. szeptember 22.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**